

BULUNAN İNCİL (2)

(...dünden devam)

Kıskançlık, çekememezlik, hased ve düşmanlık, İlâhî kitapların ruhundan uzaklaşmaktan, onları iyi anlamamaktan doğar. Zira İlâhî kitapları gönderen, kâinâtın rabbi, yaratıcısıdır. Kâinâtın rabbi, belli bir zümrenin rabbi değil, bütün yaratıkların sahibidir. O, belli bir zümreyi seçip diğerlerini atmaz, insanların birbirine düşman olmasını emretmez. Düşmanlık, insanların kendi dünya tutkularıyla dini bencilleştirilmelerinden doğar. Gerçekten dünya tutkusu, dar görüşlülük, dini daraltmaya yol açmış, sonunda Allah'tan gelen Kitâba sahibol-duk-larını söyleyenler, hayâllerine göre Allah adına, Allah'ın kullarına düş-man olmuşlardır. Eğer kitaplarını iyi anlasalar, iyi uygulasalar, düşmanlık eriyecek, ayrılıklar ortadan kalkacaktır.

Yüce Allah, Yahudi ve Hristiyanlara, kitaplarını iyi uygulamalarını emrettikten sonra Hz. Muhammed(s.a.v.)in şahsında Müslümanlara hitâ-ben buyuruyor ki:

Ey Muhammed, biz sana bu Kitâbı hak ile, yani gerçekleri içerici olarak indirdik. Bunun Allah'ın vahyi olduğunda asla kuşkun olmasın. Bu Kitap, kendinden önceki Tevrâtı ve İncil'i doğrulayıcı ve müheymindir. *Müheym*, emîn, şehîd, hâkim anlamlarına gelir. Yani Kur'ân, kendinden önceki Kitapların koruyucusu ve kollayıcısıdır. Onlardaki âyetleri doğrular, onları Allah'ın sözü kabul eder. Fakat onlara sokulan tahrîflere de işaret eder. Böylece o Kitaplardaki hak ile hak olmayanları birbirinden ayırdeder. Kur'ân, ölçüdür. Kur'ân'ın Tevrât'tan anlattığı şeyler, eğer Tev-rât'ta yoksa bunlar zamanla kaybolmuştur. "Bu Kur'ân,

İsrailoğullarına, ayrılığa düştükleri şeylerin birçoğunu anlatıyor."

(Neml: 76)

Yüce Allah, Kur'ân'ın diğer kitaplara sahip çıkıp onları doğruladığını, korudu-ğunu, onlar için de bir ölçü olduğunu belirttikten sonra Elçisine hitâben buyuruyor ki:

Ey Muhammed, sen onlar arasında Allah'ın indirdiğiyle hükmet, onların keyiflerine uyma. Sana gelen gerçeği bırakıp onların arzu ve heveslerine tâbi olma. Allah nasıl emrediyorsa öyle hüküm ver. Biz sizin her biriniz için bir şerî'at ve minhâc belirledik. *Şer'*: izâh etmek, *şürû'*: bir şeye başlamak,

erî'at:

suya varılacak yoldur. Allah'ın indirdiği hukuk sistemine

şerî'at

denir.

§

Minhâc

da açık, kolay yol anlamına gelir.

Şerî'at

ve

minhâc

aynı anlamı ifade ederse de burada vurgu için ikisi de kullanılmıştır. Bazılarına göre ikisi arasında fark vardır.

Şerî`at

genel şerî'attir.

Minhâc

ise şerî'atin yüksek ahlâkıdır.

Şerî`at

ön, tarîkat an-lamına gelen

minhâc

sondur.

(devamı yarın..)